

studet eas trāsferre ingenio magis q̄ vi-
 ribus. et in hoc facto est simpliciter p̄cedē-
 dum. om̄e viciū ledit castitatem. est enī
 sicut speculum clarum qđ p̄ solum anhelū-
 tum obscuratur. Impossibile est enim hoīez
 viue ad gratiam dei. dum ei placet in carni-
 bus delectari. Volue igr̄ a reuolue de sup̄ a
 de sub̄ hinc inde. Et nō est aliud q̄ pug-
 re contr̄ carnem que vult te tradere die ac
 nocte. q̄ qui vincit. omnes inimicos suos
 vincit et deueit in om̄e bonum. Dicebat aut̄.
 Int̄ oīes virtutes ego p̄eligerem factam
 castitatem. Dixit ei quidā frater. Nonne
 maior virtus est caritas q̄ castitas. Respo-
 dit ei frater egidius. Quid est casti⁹ casti-
 tate. frequēter cantādo. dicebat. O facta
 castitas qualis es. tu es talis et tāta. qualē
 et quātam te fatui non cognoscūt. Dixit
 ei quidā frater. qđ vicas tu castitate. tūc
 r̄ndit. Castitatem vico om̄es sensus custo-
 dire gr̄tia dei.

De puḡ temptacōm

Gratia magna in pace custodiri nō
 potest. q̄ semp̄ oriūtur multa cōtra-
 ria. quāto enim gratiosior erit tāto plus a
 dyabulo impuḡtur. nō tamen debet homo
 apter hoc cessare sequi gratiam suā. quia

quanto grauior fuerit pugna si vicerit
maior erit corona. Nos ideo non habemus
multa impedimenta. quia nos sumus tales
quales esse deberemus. Verum tamen si quis
bene iret per viam domini nec fatigacionem ha-
beret nec tedium. sed in via seculi fatigacionem
habet homo et tedium usque ad mor-
tem. Respondit ei quidam frater. Tu vide-
ris dicere duo contraria sibi metipsum. Respon-
dit ei frater Egidius. Nonne demones cur-
runt potius ad hominem habentem bonam
voluntatem quam ad alios? Ecce impedin-
tum. et si quis venderet de nariatam suam
plus miles quam valeret quam fatigacionem
sibi sentiret? Ecce soluta est contrarietas.
Dico ergo. quanto quis pleior fuerit virtuti-
bus. tanto magis infestatur a vicijis. et tan-
to magis ea debet habere odio. De omni
vicio quod vices virtutem acquires. et de quo
cumque vicio amplius tribularis de eo ma-
gis premium recipies si deuicas. quacumque
de causa homo amittit ire per viam domini sui. ipsa de
causa amittit premium suum. Dixit ei quidam.
Temptor temptacione pessima. frequenter et
pluries rogavi dominum ut auferret eam a me. et
non auferit eam. Respondit frater Egidius. quanto aliquis

et non impedit
to et forte
de ad plun
et sentit se ad
habentem et
fuer. Si de ter
de te agnala qu
vponit ab h
et facere in uale
multis laborib
Ratur inter
quod cum p
bit ppter labo
ex pello em
hiam huc ad
nu. Si deo cu
arbores et non
in vultu labo
dui vno cu
de teria ap
Cum nat
eam. Si no
it. Si no
vultu h
recordane in
vultu h

rex munit ampli⁹ milites suos armis. tan-
 to vult ut fortis prelietur. **S**i quis etiā
 vadit ad plium oracōis quasi sine armis
 q̄ sentit se aridū ⁊ in deuotum. deus vidēs
 fidelitatem ei⁹. ponit in eo signū armorū
 fuoz. **S**ic ē de temptacōibz; aliqñ. sic acci-
 dit de agricola qui vidēs filuā arborum et
 wprūm ī aliquo territorio suo in quo vel-
 let facere nouale ⁊ granum seminare. sed
 multis laboribz; ⁊ angustijs et sudoribz; fati-
 gatur anteq̄ recolligat inde granum. et
 qñq; eum peritet q̄ laborem illū assump-
 serit ppter labores et angustias q̄ sibi in
 opere illo emergūt. **P**rimo nāq; intuetur
 filuam sup̄ adādam fructibz; et nō videt gra-
 nū. **S**ecundo cū laboribus multis incidit
 arbores ⁊ nondum videt granū. **T**ertio
 cū multo labore ⁊ graui euellit radices ar-
 borū ⁊ nōdū videt granū. **Q**uarto p̄scin-
 dit terrā ⁊ aptat ⁊ nōdum videt granum.
Quinto arat iterū terrā. **S**exto seminat
 eam. **S**eptio purgat eam. **O**ctauo me-
 tit. **N**ono triturat. **E**t hec omnia cū labore
 multo facit. **D**ecimo reposit cū gaudio. q̄si
 nō recordans tāti laboris ppter fructum
 multū quē habet in fine. **M**ultos etiam

labores alios plures istis quos oēs bene
dixit ppter gaudiū qz fructū bonū percipit.
Utē dixit ei quidā, qd possem facere si
enī facio aliqd bonum habeo inde vanā
gloiam. a si facio malū, incido ī tristitiā a
quasi in desperacōem. Respondit ei frater
Egidi⁹. **B**ñ facis si doles de peccis tuis. tñ
cōsulo tibi ut doleas modèate, semp enī de
bes credere qz maior sit potētia dei ī peccādo
q̄ tua ī peccādo, si deus facit misericordiā
alicui magno peccōri credis tu qz minus
peccōz relinq̄tur. Ceterū ppter temptacōem
manis gloie nō desistas facere bonū. **S**i
enim agricultor volens iacere semen ī ter
ra diceret intra se. **N**olo seminare. qz si se
minauero forte uenient uolucres celi com
medent ex semine illo et ppter hoc non se
minaret. non haberet fructus terre ad cō
medēdum. **S**i autē seminat licet aliquid
de semine illo pereat. tñ maior pars rema
nebit ei. **S**ic est ille q̄ temptatur a vana
gloia a pugt cōtra eam. **Q**uidam frater
dixit fratri **Egidi**⁹ legitur de b̄tō bernādo
qz sel dixit septem psalmos p̄nāales nec
quid qd aliud cogitauit nisi sup hīs q̄ di
cebat. **R**ndit frater **Egidi**⁹, mai⁹ reputo

1205

3

2

2

castro quod
tas ad defendi
Quod si sen
dum Egidi
si frater dicit
p̄dicit frater Eg
de peccatis suis
facere p̄nāales
castro dicit se a p̄
peccatis tādm d
egidius. **E**thelred
conuictio tui in tenem
ludicium qd nō uide
re debetis saltem
de hoc dicit nobis
nostris hīs p̄p̄s
ludicium p̄p̄s
dicit eos dicitur h
mat hie uia dicit
bunū. **D**es
Quod est in
tū. oratio v
ignoscit tui
facere p̄p̄s
sic p̄p̄s hie

si castrū aliquod fortiter impugnetur. et custos castrī defendit se viriliter et valēter.

Sequitur de virtute

Dicebat semel quidā iudex secularis fratri Egidio. Quō possemus nos ascendere ad statū gratie et virtutis? Respondit frater Egidius. Primo debet hō dolere de peccatis suis. postea pure cōfiteri. deīn facere penitentiā sibi impositam. postmodū custodire se a peccatis oibus et occasioib; peccator. tādē debet se exercere in bonis opibus. Benedictū sit illud malū. quod conūtitur hōi in bonum. Et maledictū sit illud bonū qd conūtitur hōi in malum. libēter debet hō sustinere mala in hoc mūdo. qz de hoc dedit nobis exemplū in se ipso dñs noster ihesus xp̄us. Beatus qui habet dolorē de peccatis suis et plorabit die ac nocte nec cōsolabitur in hoc mūdo donec pueniat illuc ubi oia desideria cordis sui cōplebuntur.

De gratia oracōnis

Oratio est iniciū et cōplemētum ois boni. oratio illustrat animā. et peccam cōgnoscitur bonū et malū. hanc oracōem debet facere quilibet peccōr ad deum. ut det illi cōgnoscere suam imbeciam et sua peccā